

Starověká víra Rusů před pokřtěním Ruska se nazývala pravoslavím, neboť oslavovali Prav, šli cestami Prav. Říkalo se jí také Pravoslaví, neboť Slované věřili Pravdě, znali Pravdu, nejstarší Vědy, posvátné legendy o původu védské víry, která byla první vírou téměř ne všech národů naší planety.

Rusové se před zavedením křesťanství nepovažovali za poddané boha, jeho potomci se považovali za vnuky Dážboga. Naši předkové se před praotcem neponižovali, chápali jeho nadřazenost, ale uvědomovali si i přirozenou spřízněnost s ním.

To dávalo náboženství zvláštní charakter, **Bůh byl jejich dědečkem, byl všude s nimi a oni se na něj obraceli přímo, bez prostředníků.** To znamená, že pro křesťany ano, existovala cizota a cizost.

Ale pro ty, **kdo žili v dávných vírách, všude byl védismus domorodou (přirozenou) kulturou,** postavenou na domorodých základech, na domorodé moudrosti, tedy na víře. Křesťanství z védského náboženství našich předků přijalo název ortodoxie.

Pravda je příbytek předků Rasy. Praotcové jsou naši Praotcové - původní Bohové. Toho si všimněte, když má strom mohutné kořeny, pak tento strom žádný hurikán nebude moci shodit.

Proto je snaha vytvořit v současné době nové novopohanské organizace, které by napojily Rusy na své kořeny, zcela přirozená. Zvláště, pokud člověk zná Genealogii, nekončí 19. 18. století, a to alespoň do 12-13 století. Dovedete si to představit?

Jako celek byl veden boj proti světonázoru Rusů, předpokládající volitelnost a proměnlivost rodové a národní moci v opozici k moci jediné (autokracii a diktatuře). Při volbě víry u knížete Vladimíra bylo cílem zvolit náboženství, kde by byl Bůh pro lidi pánem a oni jeho otroky.

Křesťanství podporovalo světonázor, který nepřipouštěl ani myšlenku na změnu prohnílého vedení na jakékoli úrovni. Se vznikem ruského impéria tento boj neoslabil, ale přesunul se do jiné roviny.

S Petrem I. začala prozápadní protinárodní monarchie, zvláště zdokonalená za Kateřiny II - pronásledování všeho ruského, strašné přemnožení cizinců, opíjení lidu a tak dále.

Vědma nepotřebovala svatou, slepou, absolutní víru. Slepá víra je prostředek k oklamání prostáčeků. **Védismus není náboženství - je to světonázor. Není třeba v něj věřit, je třeba ho poznat a pochopit.** Slovo "vědy" znamená poznání od slova "vědať", tj. vědět, pochopit. **Ruský védismus popisuje reálné síly vesmíru a tvrdí, že vesmírné síly mají své vlastní vědomí.**

Jedním z hlavních rozdílů mezi křesťanstvím a védismem je, že **křesťanství lidem záměrně uzavírá poznání o světě jako celku, o kosmu, o vesmíru a vede lidi k popisu Kristových dobrodružství, kde byl, co dělal, co říkal.**

Základní pocit ve vztahu k bohům u Slovanů - láska, u křesťanů - strach, tj. strach z jejich boha. Rusové bohů neděsili, protože to byli jejich předkové. A Rusové nepotřebují prosit Bohy o odpuštění za neexistující hříchy, tedy stát na kolenou nebo před nakreslenou ikonou, případně před knězem, tedy prostředníkem mezi člověkem a Bohem.

Slované žili svou vlastní vůlí, ale zároveň se snažili sladit svou vůlí s vůlí svých Bohů. Slovanské modlitby jsou především chválou a oslavou bohů, obvykle mají charakter hymnu. Před modlitbou se předpokládalo omytí celého těla čistou vodou.

V dávných dobách měl každý muž vojenskou povinnost. Každý, od malého po velkého, šel do

války. Existuje soubor přísloví a rčení svědčících o tom, že **Rusové přikládali velký význam takovým pojmům, jako je čest a povinnost, které i děti vnímaly jako neměnný zákon a podle nichž pak žily, když se staly dospělými.**

Je lépe být zabit, než do zajetí vzat! Není větší lásky než položit duši za své přátele!

Ve védismu je smrt koncem jedné formy života a zároveň počátkem zrození nové formy života. Proto se nebáli smrti, ale neslavného konce - zbabělosti a zrady. Stoupenci védské víry se smrti nikdy nebáli.

~~~

Zdroj [FB Jan Hric](#)

Sdílet